

ministerens Afgjørelse stæer noget Indgreb i den communale Selvstændighed, men Indgrebet i denne er stæet ved Loven; og den Indskrænkning, der er gjort, er, troer jeg, kommen ind i Loven efter en moden og nøie Overvejelse. — Naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen) anførte, at i de Tilfælde, hvor der var Meningsforskjel imellem de to Sogne om Adskillelse, saaledes at det var det lille Sogn, der ønskede den, medens det store Sogn fraraadede den, kunde man tage for givet, at det lille Sogn var overbehyrdet og derfor havde fuldstændig skjellig Grund til at søge Adskillelsen, saa troer jeg dog, at det i mange Tilfælde er en heel anden Grund, der fremkalder Ønsket, nemlig den, at man altid ved Valget af Medlemmer til Communalbestyrelser er i Mindretal, og altsaa ønsker Adskillelsen for at kunne besætte sit Sogneraad med Mænd af Sognets egen Midte. Det kan være, at der paa mange Steder er Grund til Adskillelse; men jeg troer, at man skal være forsigtig med at bevilge den; jeg troer, at man, efter at det hele Afregningspørgsmaal er bragt til endelig Rigtighed, skal lade hengaae en Deel Aar, inden man bevilger Adskillelse. Ministeren bør være overordentlig varsom med at give sit Samtykke; han bør afvente nogle Aar for at see, om ikke nogen Tids fortsatte Samliv kan føre til Gendrægtighed der, hvor der nu er Splid og Uenighed, en Gendrægtighed, som jeg troer vil være til begge Parters Bedste.

Berg: Jeg er enig med det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgfreds (Madsen) i, at efter Amtsraadens Sammensætning kunne vi ikke vente, at de skulle gaae for radicaal tilværks ligeoverfor Begjæringer om Adskillelse, og det er vistnok utvivlsomt, at de have ladet mange Begjæringer, som vist i og for sig have været vel begrundede, lægge hen uden at give deres Samtykke. Alligevel forekommer det mig, at der vilde være vundet Noget i den rigtige Retning ved at vedtage Forslaget, som det er indbragt; thi jeg troer dog, det maa siges, at de to Aar, der ere forløbne, siden Landcommunal-

loven udkom, have givet os Erfaring for, hvilken Betydning Indenrigsministeriet lægger i sin Myndighed, og denne Betydning er jo ingenlunde svækket ved, hvad vi have hørt idag fra den nuværende høitærede Indenrigsminister. Jeg troer derfor, at vi have god Grund til at søge dette Lovforslag fremmet, ja maaskee endog saa ændret derhen, at de communale Kredse, hvor Fleertallet i de paagældende Sogne er aldeles stemt for Adskillelsen, skulle paa visse Betingelser kunne fordre denne, selv uden Amtsraadets Samtykke. I den Retning ønskede jeg snarere at gaae, fremfor at lade Forslaget hvile. Næstefter at sige disse Par Ord til Anbefaling for Forslaget, har jeg begjæret Ordet for at referere et Tilfælde, hvor det forekommer mig, at Indenrigsministeren har været meget for varsom med at give sit Samtykke til en af Amtsraadet tiltraadt Adskillelse af to Sogne, henhørende til een Commune. Det er to Sogne, som ere temmelig talrigt befolkede, men som ligge over en Strekning af næsten 3 Mile fra den ene Ende til den anden, og hvor, saavidt jeg nu kan erindre det i Detaillen, begge Sognes Beboere — jeg troer endog saa uden Indsigelse fra nogen Side — vare enige om at ønske Adskillelsen, fordi det forekom dem aldeles uoverkommeligt for een Communalbestyrelse at varetage de Forretninger, der maatte paabvile den. Amtsraadet har billiget dette Væske fra Beboernes Side og anbefalet Adskillelsen; men Indenrigsministeren har nægtet den, og dette er altsaa et af de 21 Tilfælde. Forresten undrer det mig, at Tallet kun er 21; thi jeg har tidligere hørt — og som det forekom mig fra en paalidelig Kilde —, at siden Landcommunalloven blev givet, var der blevet indsendt over 200 Ansøgninger om Adskillelse. (Steenstrup: Ja, til Amtsraadene!) Ja, det maa vel forholde sig saaledes, saa at disse altsaa kun have fundet sig foranlediget til at indstille 25 af dette Tal til Ministerens Billigelse. Jeg har nu nævnt eet af disse Tilfælde og angivet dets Charakter; andre Medlemmer ville vistnok kunne nævne Tilfælde, der ere ligesaa graverende. Jeg troer som sagt, at den Erfaring, vi have gjort, taler i høi Grad for at gaae ind paa Lovforslaget, og jeg skal tilføie, at jeg hører